

dosar nr. 2ra-1416/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, judecător: (V. Martînenco)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

21 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasile Marchici,
reprezentat de avocatul Andrei Cebotari,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Marchici
împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova cu
privire la anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare,

împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Vasile Marchici și s-a menținut hotărârea din
06 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 22 noiembrie 2017, Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Ghenadie
Odobescu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Educației,
Culturii și Cercetării al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de
aplicare a sancțiunii disciplinare.

În motivarea acțiunii, reclamantul Vasile Marchici a indicat că la
11 octombrie 2017 de către Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al
Republicii Moldova a fost emis Ordinul nr. 334p cu privire la aplicarea sancțiunii
disciplinare sub formă de concediere în privința sa, potrivit căruia a fost dispusă
aplicarea sancțiunii disciplinare de concediere din funcția de director al Școlii
Profesionale, or. Cupcini, raionul Edineț.

Reclamantul Vasile Marchici a invocat că Ministerul Educației, Culturii și
Cercetării al Republicii Moldova la data de 12 septembrie 2017, în conformitate cu
Dispoziția nr. 432 din 11 septembrie 2017, a verificat procedura de organizare și
desfășurare a concursului de admitere la programe de formare profesională tehnică
secundară în Școala Profesională or. Cupcini raionul Edineț, iar în urma
verificărilor, comisia a constatat după opinia sa că, procedura de admitere sesiunea
2017 la Școala Profesională or. Cupcini, raionul Edineț a fost organizată și
desfășurată cu încălcarea Regulamentului de admitere, fiind prezentată informația

greșită privind meseriile pentru care au fost depuse cereri la admitere, precum și faptul că la 12 septembrie 2017 nu era emis ordin de înmatriculare la studii a elevilor. Prin urmare, pentru soluționarea situației create pârâta a inițiat procedura de modificare a Planului de admitere cu finanțarea de la bugetul de stat a învățământului profesional tehnic secundar pentru anii 2017-2018. Și deoarece elevii admiși de facto la studii nu au fost informați despre lipsa Planului de admitere la meseria la care au optat, vor frecventa orele până la decizia finală a pârâtei.

Reclamantul a mai indicat că a fost atenționat că în termen de 5 zile să prezinte înscris notă explicativă cu privire la cele invocate. La data de 29 septembrie 2017, s-a adresat pârâtei cu o notă explicativă privind faptele constatate de către comisia de verificare, unde detaliat a argumentat fiecare încălcare invocată de comisie, cu probe pertinente și oportune.

Reclamantul Vasile Marchici a declarat că Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova nu a luat în considerație explicațiile prezentate de acesta, constatând că faptele imputate rămân valabile și astfel de către ultimul a fost încălcată disciplina muncii și în conformitate cu prevederile art. 86 alin. (1) lit. p) și art. 206 alin. (1) lit. d) al Codului muncii, fiind dispusă aplicarea sancțiunii disciplinare de concediere din funcție a reclamantului.

Reclamantul Vasile Marchici a menționat că drept temei de fapt, pentru eliberarea din funcție și rezilierea contractului a fost invocată încălcarea gravă a obligațiilor de muncă comisă de acesta, iar temei de drept a fost invocat art. 86 alin.(1) lit. p) și art.206 alin. (1) lit.d) Codul muncii și anume: încălcarea gravă, chiar și o singură dată a obligațiilor de muncă de către conducătorul unității”.

Reclamantul Vasile Marchici a remarcat că acest temei de concediere nu precizează care încălcări a obligațiilor de muncă pot fi considerate grave. Gravitatea încălcării urmează a fi apreciată de instanță reieșind din circumstanțele stabilite și ținând cont de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte. Pe lângă aceasta, dovedirea faptului că încălcarea a avut loc și a purtat un caracter grav, stă în seama angajatorului. Ca încălcare gravă a obligațiilor de muncă de către conducătorul unității, de către adjuncții săi sau de către contabilul-șef pot fi, în special, considerate neîndeplinirea atribuțiilor impuse prin contractul individual de muncă, care ar putea cauza vătămarea sănătății salariatului, sau cauzarea pagubei materiale unității (de exemplu: încălcarea securității la locul de muncă, încălcarea evidenței valorilor materiale a unității, abuzul de putere etc). Angajatorul la momentul de față nu a probat caracterul grav al încălcării obligațiilor de muncă, ci numai superficial și neargumentat a invocat acest temei. Astfel, reclamantul consideră că ordinul contestat a fost emis ilegal, deoarece la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar confirma faptul că reclamantul a avut o încălcare gravă a obligațiilor de muncă.

Cu referire la prevederile art. 206 alin. (1) lit. d) Codul muncii, reclamantul a indicat că Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova avea dreptul de al concedia, doar în temeiul literelor g) și r) al art. 86 alin. (1) Codul muncii. La fel, a invocat faptul că ordinul contestat a fost emis contrar prevederilor art.210 Codul muncii, nefiind indicat termenul în care sancțiunea putea fi contestată și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Reclamantul Vasile Marchici a indicat că ordinul nr. 334p din 11 octombrie

2017 nu conține cele două elemente obligatorii impuse de legiuitor: nu este prevăzut termenul în care sancțiunea poate fi contestată de salariat și organul în care sancțiunea poate fi contestată, fapt ce atrage ilegalitatea ordinului menționat.

Totodată reclamantul a indicat că un alt temei important pentru a considera ordinul nr. 334p din 11 octombrie 2017 ilegal, este faptul că art.206 alin.(1) lit.d) Codul muncii privind concedierea, poate fi invocat numai în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g)- r), iar conform art. 87 alin. (1) Codul muncii, concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art. 86 alin. (1), lit. g) Codul muncii, poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului sindical din unitate, fapt ce nu a fost respectat.

Reclamantul Vasile Marchici a solicitat admiterea acțiunii anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare.

Prin hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Marchici împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Vasile Marchici și s-a menținut hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Marchici împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că prin ordinul Ministerului Educației al Republicii Moldova, nr. 139p din 20 decembrie 2016, Vasile Marchici a fost numit în funcția de director al Școlii Profesionale, or. Cupcini, raionul Edineț, începând cu data de 20 decembrie 2016, pe o perioadă de 5 ani. Potrivit notei informative din 14 septembrie 2017, cu privire la verificarea procedurii de organizare și desfășurare a concursului de admitere la Școala Profesională din or. Cupcini, raionul Edineț, sesiunea 2017, grupul de lucru a constatat următoarele: procedura de admitere, sesiunea 2017, la Școala Profesională, or. Cupcini, r-nul Edineț a fost organizată și desfășurată cu încălcarea gravă a Regulamentului de admitere, fapt ce denotă lipsa unui cadru sistemic de realizare a managementului instituțional, au fost încălcate pct. 5, 25, 26 lit. c) și f), 28 lit. d), 46, 47, 53 și 54 din Regulamentul de admitere și a fost prezentată o informație greșită privind meseriile pentru care au fost depuse cereri la admitere (cererile depuse pentru meseria “Bucătar” au fost raportate ca fiind pentru meseria “Bucătar – chelner”, pentru ultima fiind repartizat Plan de admitere). La 12 septembrie 2017, la Școala Profesională, or. Cupcini, r-nul Edineț nu era emis ordinul de înmatriculare la studii a elevilor, fapt care determină ilegalitatea procesului educațional în perioada indicată. În absența ordinului de înmatriculare, elevii au fost cazați în cămin și alimentați în cantina instituției. Școala Profesională din or. Cupcini în anul de studii 2017-2018 nu este în drept să realizeze programe de studii pe bază de contract, nefiind autorizată în acest sens potrivit Hotărârii Guvernului nr. 872 din 21 decembrie 2015. Elevii admiși de facto la studii la meseria “Bucătar” nu au fost informați despre lipsa Planului de admitere la meseria pentru care au optat și nu pot să fie impuși să aleagă o altă meserie, fapt ce ar face abstracție de la principiul centrării educației pe beneficiarii acesteia, elevii de la

grupa "Bucătar" nu pot fi în situația de a suporta consecințele încălcărilor admise de către directorul instituției de învățământ prin neinclusiunea acestora în lista de elevi. Prin ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare nr. 334p din 11 octombrie 2017, lui Marchici Vasile i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară de concediere din funcția de director al Școlii Profesionale, or. Cupcini, r-nul Edineț.

Instanța de apel a apreciat că este absolut întemeiată soluția instanței de fond, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Marchici Vasile către Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și ca neîntemeiate alegațiile apelantului indicate în cererea de apel. Or, după cum atestă suportul probator administrat la caz, în urma verificării de către angajator -Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, la data de 12 septembrie 2017, în conformitate cu Dispoziția nr. 432 din 11 septembrie 2017, a procedurii de organizare și desfășurare a concursului de admitere la programe de formare profesională tehnică secundară în Școala Profesională, or. Cupcini, r-nul Edineț, sesiunea 2017, Comisia de verificare a constatat un șir de încălcări exprimate prin faptul că procedura de admitere la sesiunea 2017, la Școala Profesională, or. Cupcini, r-nul Edineț a fost organizată și desfășurată cu încălcarea gravă a Regulamentului de admitere, fapt ce denotă lipsa unui cadru sistemic de realizare a managementului instituțional, fiind încălcate pct. 5, 25, 26 lit. c) și f), 28 lit. d), 46, 47, 53 și 54 din Regulamentul de admitere, fiind prezentată informație greșită privind meseriile pentru care au fost depuse cereri la admitere (cererile depuse pentru meseria „Bucătar” au fost raportate ca fiind pentru meseria “Bucătar – chelner”, pentru ultima fiind repartizat Plan de admitere). La 12 septembrie 2017, la Școala Profesională, or. Cupcini, raionul Edineț nu era emis ordin de înmatriculare la studii a elevilor, fapt care determină ilegalitatea procesului educațional în perioada indicată. În absența ordinului de înmatriculare, elevii au fost cazați în cămin și alimentați în cantina instituției.

Instanța de apel a invocat că referitor la cererile solicitate în număr de 37 de candidați la meseria „Bucătar”- candidații au fost anunțați pe 14 august 2017, că conform Planului de admitere li s-a repartizat o singură grupă la meseria „Bucătar-chelner”, candidaților li s-a propus meseria „Operator pentru suportul tehnic al calculatoarelor” cu studierea în perioada procesului de învățământ a unui curs de scurtă durată la meseria "Bucătar" sau, dacă va fi posibilă o redirectionare din altă școală la meseria „Bucătar” sau „Cofetar” să-și facă studiile la una din aceste meserii . O parte din ei și-au retras documentele, alții au trecut la alte meserii, unde erau locuri libere. La 05 septembrie 2017 au fost anunțați despre faptul că nu a fost făcută nici o redirectionare și rămân să-și continue studiile la meseria "Operator pentru suportul tehnic al calculatoarelor" cu studierea în acești 2 ani de studii a cursului contra plată de scurtă durată la meseria „Bucătar”.

Instanța de apel a menționat că la data de 12 septembrie 2017 Vasile Marchici, fiind în funcție de director al Școlii Profesionale din or. Cupcini, încă nu a emis ordinul de înmatriculare la studii al elevilor, fapt ce confirmă ilegalitatea desfășurării procesului educațional în perioada indicate. În absența ordinului de înmatriculare, elevii au fost cazați în cămin și alimentați în cantina instituției. A mai reținut că Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova a

constatat că procedura de admitere, sesiunea 2017, la Școala Profesională, or. Cupcini, r-nul Edineț a fost organizată și desfășurată cu încălcarea gravă a Regulamentului de admitere, situație ce denotă lipsa unui cadru sistemic de realizare a managementului instituțional. Pe cale de consecință, acțiunile/inacțiunile referitoare la gestionarea procedurii de admitere, sesiunea 2017, ale lui Marchici Vasile, în calitate de director al Școlii Profesionale din or. Cupcini, s-au considerat incompatibile cu funcția de director al unei instituții de învățământ.

Instanța de apel a invocat că la caz, caracterul excepțional al instituirii răspunderii sporite rezidă din responsabilitatea pe care o poartă managerul instituției de învățământ și în asemenea cazuri importanță prezintă faptul încălcării grave, chiar și o singură dată, a obligațiilor de muncă, iar în textul ordinului contestat sunt indicate suficient de concret abaterile admise de reclamant cât și se face și referire că acestea au fost constatate și confirmate prin nota informativă, emisă de Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova la 22 septembrie 2017.

Instanța de apel a notat că, potrivit modificărilor operate la art. 87 Codul muncii prin legea nr. 188 din 21 septembrie 2017, a fost exclusă obligativitatea solicitării acordului organului sindical în cazul concedierii.

Totodată, instanța de apel a menționat că în variant inițială art. 87 Codul muncii instituia obligația solicitării acordului organului sindical, doar pentru cazurile de încetare a raporturilor de muncă în situațiile stipulate la art. 86 alin. (1) lit. c), d), e), g), h). În celelalte cazuri, concedierea se permitea cu consultarea prealabilă a organului sindical din unitate. Concedierea în temeiul art. 86 lit. p) Codul muncii nici în variant expusă de legiuitor pînă la modificare nu era circumscrisă obligativității solicitării acordului organului sindical.

La 22 mai 2019, Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari, a declarat recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emitere unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de Vasile Marchici.

În motivarea cererii de recurs recurentul Vasile Marchici a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Recurentul Vasile Marchici a invocat că în cadrul judecării cauzei în instanța de fond și instanța de apel au fost prezentate suficiente probe în confirmarea temeiniciei pretențiilor sale, motiv pentru care consideră că instanțele judecătorești inferioare absolut neîntemeiat au respins pretențiile formulate de recurent.

Recurentul Vasile Marchici a menționat că a indicat că la 11 octombrie 2017 de către Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova a fost emis Ordinul nr. 334 p cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere în privința sa, potrivit căruia a fost dispusă aplicarea sancțiunii disciplinare de concediere din funcția de director al Școlii Profesionale, or. Cupcini, raionul Edineț.

Recurentul Vasile Marchici a invocat că Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova la data de 12 septembrie 2017, în conformitate cu

Dispoziția nr. 432 din 11 septembrie 2017, a verificat procedura de organizare și desfășurare a concursului de admitere la programe de formare profesională tehnică secundară în Școala Profesională or. Cupcini raionul Edineț, iar în urma verificărilor, comisia a constatat după opinia sa că, procedura de admitere sesiunea 2017, la Școala Profesională or. Cupcini, raionul Edineț a fost organizată și desfășurată cu încălcarea Regulamentului de admitere, fiind prezentată informația greșită privind meseriile pentru care au fost depuse cereri la admitere, precum și faptul că la 12 septembrie 2017 nu era emis ordin de înmatriculare la studii a elevilor. Prin urmare, pentru soluționarea situației create pârâta a inițiat procedura de modificare a Planului de admitere cu finanțarea de la bugetul de stat a învățământului profesional tehnic secundar pentru anii 2017-2018. Și deoarece elevii admiși de facto la studii nu au fost informați despre lipsa Planului de admitere la meseria la care au optat, vor frecventa orele până la decizia finală a pârâtei.

Recurentul a mai indicat că a fost atenționat că în termen de 5 zile să prezinte înscris notă explicativă cu privire la cele invocate. La data de 29 septembrie 2017, s-a adresat pârâtei cu o notă explicativă privind faptele constatate de către comisia de verificare, unde detaliat a argumentat fiecare încălcare invocată de comisie, cu probe pertinente și oportune.

Recurentul Vasile Marchici a declarat că Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova nu a luat în considerație explicațiile prezentate de acesta, constatând că faptele imputate rămân valabile și astfel de către ultimul a fost încălcată disciplina muncii și în conformitate cu prevederile art. 86 alin. (1) lit. p) și art. 206 alin. (1) lit. d) al Codului muncii, a fost dispusă aplicarea sancțiunii disciplinare de concediere din funcție a reclamantului.

Recurentul Vasile Marchici a menționat că temeiul de fapt, pentru eliberarea din funcție și rezilierea contractului a fost invocată încălcarea gravă a obligațiilor de muncă comisă de acesta, iar temeiul de drept a fost invocat art. 86 alin.(1) lit. p) și art.206 alin. (1) lit.d) Codul Muncii și anume: încălcarea gravă, chiar și o singură dată a obligațiilor de muncă de către conducătorul unității.

Recurentul Vasile Marchici a remarcat că acest temei de concediere nu precizează care încălcări a obligațiilor de muncă pot fi considerate grave. Gravitatea încălcării urmează a fi apreciată de instanță, reieșind din circumstanțele stabilite și ținând cont de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte. Pe lângă aceasta, dovedirea faptului că încălcarea a avut loc și a purtat un caracter grav, stă în seama angajatorului. Ca încălcare gravă a obligațiilor de muncă de către conducătorul unității, de către adjuncții săi sau de către contabilul-șef pot fi, în special, considerate neîndeplinirea atribuțiilor impuse prin contractul individual de muncă, care ar putea cauza vătămarea sănătății salariatului, sau cauzarea pagubei materiale unității (de exemplu: încălcarea securității la locul de muncă, încălcarea evidenței valorilor materiale a unității, abuzul de putere etc). Angajatorul la momentul de față nu a probat caracterul grav al încălcării obligațiilor de muncă, ci numai superficial și neargumentat a invocat acest temei. Astfel, recurentul consideră că, ordinul contestat a fost emis ilegal, deoarece la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar confirma faptul că recurentul a avut o încălcare gravă a obligațiilor de muncă.

Recurentul Vasile Marchici a indicat că, Ministerul Educației, Culturii și

Cercetării al Republicii Moldova avea dreptul de al concedia doar în temeiul literelor g) și r) al art. 86 alin. (1) Codul muncii. La fel, a invocat faptul că, ordinul contestat a fost emis contrar prevederilor art. 210 Codul muncii, nefiind indicat termenul în care sancțiunea putea fi contestată și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Recurentul Vasile Marchici a indicat că ordinul nr. 334p din 11 octombrie 2017 nu conține cele două elemente obligatorii impuse de legiuitor: nu este prevăzut termenul în care sancțiunea poate fi contestată de salariat și organul în care sancțiunea poate fi contestată, fapt ce atrage ilegalitatea ordinului menționat.

Totodată, recurentul a indicat că un alt temei important pentru a considera ordinul nr. 334p din 11 octombrie 2017 ilegal este faptul că art.206 alin.(1) lit.d) Codul muncii poate fi invocat numai în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g)- r), iar conform art. 87 alin. (1) Codul muncii, concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art. 86 alin. (1), lit. g) Codul muncii, poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului sindical din unitate, fapt ce nu a fost respectat.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 25 martie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 3363 (f.d. 190), însă la materialele cauzei lipsesc date despre recepționarea acesteia.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost depus de Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari la data de 22 mai 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 24 iunie 2019, în adresa intimatului Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova a fost expediată copia recursului declarat de Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 01 august 2019, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari drept inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vasile Marchici, reprezentat de avocatul

Andrei Cebotari.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat Vasile Marchici, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari împotriva deciziei din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Marchici împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan